

Bréf til Bjarna: Bréfritari Pétur Benediktsson bróðir hans, mars 1934 til október 1945 1. hluti af 4.

Bjarni Benediktsson – peningum stolið úr Landsbankanum – spillingin í bönkunum – nasisminn – siðferði – Alþýðublaðið - ofstjórni – óstjórni – Sjálfstæðisflokkurinn – Bændaflokkurinn – krukku – mistök – frjálslyndi – einstaklingsfrelsi - innflutninghöft - líftryggingargjald – mjólkurmálið – heimskreppan – takmörk á saltfiskframleiðslu – gengislækkun eða tollahækken – normenn – samningar – Danmörk - Ítalía – Spánn – Portúgal – fiskur – Stúdentafélagið – borgarstjórakostning – byrjunarlaun 250 krónur – betra að kaupa frakka með pening en púrtvíni og hangiketi -

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Fjölskyldan
Askja 3-1, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Höfn, 12. mars 1934.

Skrifa H.H. mars.

Kær broðir.

Bestu fakkis fyrir Fró
síðustu bref þín, éta hálfum annan,
því at þú næst síðasta laukst þú
í miðri setningu éta miðjus ordi,
og sannatir þar með, hve ann-
rikt þú átt eftir at ~~dejarráðs-~~
~~mennskan~~ hefir boetet við aðrar
upphæftir þínar. - Einum frems
fakka eg fyrir höfu með Hæsto-
réttardóma, Tíðindi um Sjörnes-
málefni etc. Engar á hyggjus
þarfum að hafa af „debetsaldo“ á
þessum reikningi er þú heldur

fyrir mig heima. Þat verður þá
vara minna, sem eg þarf at endar-
greida þér „á hinum efsta degi“.

Héðan er at vanda heldur
fatt at frætta. Jón erinur vor
Blöndal hefir legit rímu fastur
nú um tíma. Nun hafa fengit
snert af brjóst himmubólgu aftur.
Eg kom til hans nyllega, hann
litar, at mér finnst, illa út,
en þorvaldur Bróðir hans segir,
at hann sé at „skrifa saman“
og komist fljóttlega á fastur aftur.
En því mitur er útlitit ekki
gott um jón.

Jónatan fógeti nunna fara
heim í fyrra málit, og bid eg

Ef hann fyrir bláðabögum stóran
(og vit um lítið afsökunar á,
at eg hefi súkist um at
senda bloð mi um hríð). En-
tremaur sendi eg þér Grænlands-
dóminum í „original“-útgáfum
og Grænlandsbók fóris óíasonar
doktors. Eg léti hana hjá þabba
fyrir nokkuru, en doktorinn sýnir
mér þann höftingstap at gefa
mér (allar) ritsmítar sínum um
Grænlands málist ni fyrir
skönumu (p. e. doktorsritgerðina
og nokkrar svargreinir til
Fimins, sem g hefi þó engi lesit
eini sem komist er).

Doktorinn mikli, Þorvald

Pálsson er í kaupmannahöfu
og kringar til minnar verði
hverjum degi til að spyrja
tíðinda, og þó einkum til að
hafa freqnus af 'Asgeiri' 'sgeir-
syni, - hvender hann minni
kona. Þegar freqnir konu hingat
um brotturkning manna íst
litvægsbankanum (Ól. Fr. og Ing. J.)
sagði doktorinn, að þetta væri
ni ekki mikil, þat kenna meira
bræðum. Síðan fréttist um
sjóþundina í Vestmannaeyjum,
35 þús. krónur. „Þetta er ni ekki
mikil,“ þat kennir meira,“ sagði
sá gamli - nokkurn dögum
seinna voru konur 60 þúsund
en hann kvæð ekki öll kvarl
konur til grafar, ekki vori

3/ þat betra í Landsbankanum, heldur
en hýá hinum. Rétt i þeim svíf-
um kom skehti í Berlingi, um
at stólið heft verit í Lands-
bankanum, 12 þúsund setlum" sem
sem "bútilit" heft verit at droga
inn, og at aðal gjaldkemi bank-
ans og 3 aðstodargjöld kvarar heft
verit settir inn. Þorvaldur Þiðri
í símann og sagði, at þetta
munde líklega aðallega vera
100 krónu setlar, þat heft
langi verit einn besti atrium.
Veget heima at lygða sli'kum
setlum frá eyðileggingu. „En aðal-
menningin hafa rát met at kom-
ast undan, þat kemst ekki
upp um þá at fessu sínum.
Sagð hann, at sedlarnir munda

hafa verit notaði til Raupa á
íslenskum afurðum, og söku-
dólgarnir væru áreitanlega bríus
at fá erlendan gjaldleysi fyrir
þær. — Nei, „náuari fréquunt“ af
þessu hafa reynt feldus bragt-
daufari, — en engum veit, hv-
mikit á eftir at komast upp!!

— Hvering er umars með þennan
ingólf jónssan í Ístvegsbankanum?
Er þat ekki brottað Keimina?
Þat hafði flogið fyrir, áður en
sagan um Landsbanka setlana
komst á krikk, at eitt hvat
af gömlum setlum mundi hafa
lent hjá honum. Er nokkuð til
í því? Það sagði P. P., at þat hafi
hingod til verit álitum, heidarlegum

4/ atinnu vegur" og ekki nema
"sjálf sögt výtni" at nota aftur
eitthvað af þessum gömlu setlum,
sem annars hefði engum manni
at gagni kænt.

Fað er annars alvarlegt
mál með spillinguna í böökum-
um heima. Fer ~~at~~ ekki at koma
at því, at tímabórt sé at breyta
þeim láðum í fangelsi og
hleypa engum út, nema hann
geti með skírum rökum fært
sönnur á sakleysi sitt?

Einar Snorrisson fór heim-
leitis: goes, yfir Íslending. Krabbe
sagði mið, at hann hefði séð
"rettarbótar"-frum varps hans
og potti mikil til Roma.

þeir sv. höfði pengit þat til
þyfirlits og athugasemda. Höfði
þeir að ýmsu fundit, en þat hagg-
að þó ekki gildi fimm varpsins
í heild. (M.a. sagtist Krabbe hafa
pengit einar til að breyta á tveimur
um embættisengji í dómara stóru
þamning, að eg gæti kominst í
slikt embætti síðar, án þess
að þurfa að vinna órinna saman
á skrifstofu heima átus!).

Jája, ekki fumi til frekari
skrifta.

Bæstu kvegin til allra
heima fói mér og, trúnum
fimm bræði
Pétur.

Ég fyllesit

menni ogur heimtaði „aftökur“ öðru hvern
hjá „yfirsíttini“ eða embættis mónum.
Hér er vitalega ekki um þat eitt að
hugsa, að þóknast „fólkini“, heldur
fyrst og fremst um hitt, að reyna
að hafa hemil á fjármálaþspilling-
um. Þegar þat sem þarf að gera
er skilyrðið laust einnig þat, sem
„opportunit“ er að gera, aði stjórn má.
Eistfögurinn ekki að vera í vandræd-
um. En er høgt að heimta, að Magn-
ús Guðmundsson skilji þat?

Þú fent all hördum orðum
um framkomu Alþjóðublaðsins í þessu
máli. Eg get að nokkru leytí vitur
kennt þat, sem þú segir, en ekki nema
að nokkru leytí. „Stílmátið“ er ekki
að minnu skapi og ymislegt mætti
undan fella af því sem sagt hefir
verit. En aðalatriðit er þó, skilst
mér, þat, að Alþjóðublaðið er eina
blaðið, sem hefir tekit málit fórum
fórum og rekis á eftir „réttvísini“

menningur heintadi „aftökur“ öðru hvern
hjá „yfirlitinni“ eða embættis mõnum.
Hér er vitalega ekki um þat eitt að
hugsa, að þóknast „Tólkinn“, heldur
fyrst og fremst um hitt, að reyna
að hafa hemil á fjármálaspilling-
um. Þegar þat sem þarf að gera
er skilyrðið laust einnig þat, sem
„opportunit“ er að gera, ðettí stjórn mág
leistögörni ekki að vera í vandræd-
um. En er høgt að heimta, að Magn-
ús Guðmundsson skilji þat?

Þú fent all hördum ordum
um framkomu Alþjóðublaðsins í þessu
máli. Eg get að nokkru leytti vitur
kennt þat, sem þú segir, en ekki nema
að nokkru leytti. „Stílmátið“ er ekki
að minnu skapi og ymislegt mætti
undan fella af því sem sagt hefir
verið. En aðalatriðið er þó, skilst
mér, þat, að Alþjóðublaðið er eina
blatid, sem hefir tekit málit fórum
fórum og rekist á eftir „réttvisinn“

2/ og fyrkis mér ólíklegt, at þess mun vanpörf -.

Þí minnið á, hvað nazionum mun vera „leidin“ heima ít ís þessu síðurstílega sleni í pólítíkinni. Þu þat verður náttúrlega ekki deilt, at „Sveðjir-Gísli“ og Ís-fjölskyldan sé líkleg til at bæta síðurstíð, ef þjóðin fylkti sér at baki þeirra! En at öllu gumi slepptu, er nýðug semmilegt, at athafna leysi þeirra, er með völdin fara, í þessu máli og ótrum ferilíkum, leidi til aukinna krafna frá lyðsins hálfu um „nýja men“! Verkamenn í kaupstöðum verða fleiri og fleiri sözialistar en a kommeinistar, bændur og brialist fljór undir Hriflu-réttlætis fánann og í kaupstöðum verða „betri borgararar“ nazistar. Allt verður þetta á kostnað ykkars flokks, - ef þit holdit á fram

at hófða sofandi á, hvergi sem
fram vindur.

Eg sá i blöðnum, at níks.
sjóður var í Hæstarétti sýkisaturs af
kröfum Hagadípsins. Þess var mikil
forvitni á at heyrva nánar um for-
sendus þess dóms.

Jón Blöndal er alltaf lazinum,
hefir verið rímfastur all-lengi.

Eg hefi myög mikil at gera
mína í ráðuneytinu, meðfram vegna
imflektungs haffanna nýju a' Íslands.
Eftir nýjustu freignum at doema, er
vara eins mikil hættá á ferdum
fyrir Ísland og um hót var
álitit.

Føjd, beðtu kvedjus til allra
heima frá Guðrún og mið

Blessad us-

þín broður

Hetus.

Höfu, fyrsta sunnudag 1934.

Kær broður.

Óskir um gleðlegt sunnar
og pakkið fyrir vetrarinn. Hefi keypt
~~þókina~~ eftir Munch-Petersen á 50 aura.
~~semna~~ Kárun er fær orðar um
íjusar grunnið réttarsafnsins. Kærir þú
þig um þau? Eittkvæð mér fá lyja
fornbíksala. - Bókina eftir Knut
keypti eg 2. bindi, fyrra heilding í
bandi á kr. 11.50. Eg held at þeir
hafi ekki haft þat ótrúvísí og
undir öllum kringumustæðum sjálfs-
sagt at Kausar það eru, fyrst
þín átt hitt innbundit.

Hefi skrifat þóðra og vísa
til þess. Bækurinn í böggli til
Kristjánu Þráinssonar blöðum.

Bestu kveðjur frá mið og
migkunn þínum.

Nýluum at lesa "My early life" eftir Churchill
- mið skemmtileg.

Höfu, 27. apríl 1934.

Kari broður

Bæstu þakkis fyrir bréf, sem eg
fekk í morgun. Þá minn: Lárusar
Jónssons - málí hafði eg síð, og vitt-
ist hann vel rökstuddur. - Ef okkur
er ekki sérstakt tíðinda. Njut munum
semilega verða burtu úr bönum
meiri hentu júnimávadars. Eg regni at
fá þá 3 vikna frí, en Haraldur Sig-
urðsson og Dóra hafa boðið okkur
at vera í sunnarþristat sínum
þangat til þær koma, í byrjun
júlí. Jón Steffensen og Kristín
Koma hans verða þar með okkur,
ef allt fer eftir áætlun.

Eg hefi vist ekki skrifat þér,
at jón er keminn á sölleropl aftur
fyrir nokkum vikum. Eg hefi ekki
heimsótt hann þar umþá, það er
aldrrei tími til meins, eins og þér

er kunnugt, en eg reyni að fara til hans á sunnudögum.

Fat er náttúrlega viturlegt af þér, að gefa ekki kost á þér til þingmennsku í bili, meðan þú hefis svo mikil annat að gera. En vafamálit er aðeins, hvort ekki hefti verit réttara að látu bæjarstjórnina eiga sig og fara heldur í „stórpólitíkina“, þar sem þú munst varla hafa í hyggi að vera borgarstjóri í bili? Þær virðist frammistataða Vísíus í „bankmálum“ myögg léleg. Eg er nærr hettur að lesa annat í blaðinu en kvæðin. Fat eru einstakar bókmennir í sinni rót. Ef „Vísit“ fer ekki að bæta ráð sitt, & varla lengur geslegt að eiga nokkuð mörk uit hamn. ~~—~~ fat er að kaeta þórum fyrir sín, að skrifa handa þeim orlega grein. Spurði þórt, hvort hamn sé ekki samræða.

Jörgi berdu kvæðið þa'ur og frimi. þium bröðri P. Þorleif

№ 00095

Mr. prof. Bjarni Benediktsson,

Reykjavík

hefir i dag greitt fimmtiue og hvar krónur 35/100
sem ~~greidslu~~ greidslu upp i líftryggingariðgjald samkvæmt líftryggingarbeidni til
lífsábyrgðarfélagsins Thule h.f., Þótkkhólmi.

Fyrir Lífsábyrgðarfélagið THULE h.f.
Aðalumboðið fyrir Ísland, A. V. Tulinius

Carl D. Tulinius & Co.

Reykj, 9. júní 1944. Anna Thorlaccius

Samþykki félagið ekki trygginguna, endurgreiðist upphæðin. — Kvittun þessi fellur úr gildi um leið og eftirstöðvar af fyrsta iðgjaldi eru greiddar, með því að þá verður kvittað fyrir allri upphæðinni. Fyr gengur tryggingin eigi í gildi.

Gjalddagi iðgjaldsins: 1.6.1964.

Umboð: Island

Iðgjald Kr.: 52.35 Skirteini nr.: 242618

Frádráttur Kr.: _____ fyrir iðgaldsendurgreiðslu í peningum og ágöða.

Ogreitt Kr.: P. Benediktsson

Frá framangreindum gjalddegi er fyrir ofannefnda tryggingu greitt iðgjald fyrir 1/2 ár, og er þetta kvittun fyrir því.

ATH. Iðgaldsendurgreiðsla sú og ágöði, er tryggingu pessari ber, greiðist með ofan tilgreindum frádrætti. Rettur til iðgaldsendurgreiðslu og ágöða er samkvæmt ákvæðum tryggingarskilyrðanna, og frádrátturinn er sá peningahlut í sjóði félagsins er henni ber samkvæmt reglum staðfestunar af konungi.

Frádrátturinn er gjörður einu sinni á ári á því iðgjaldi sem fellur 1. september eða seinna á tryggingarárinu.

A þeim tryggingum þar sem iðgaldsendurgreiðslan og ágöðinn að öllu leyti greiðist með því að hækka tryggingarupphæðina, eða þar sem hún er lögð við og ávöxtuð, kemur þannig enginn frádráttur til greina. Eins er ástætt um þær tryggingar, sem ekki hafa rjett til ágöða.

An leyfis stjórnarinnar má ekki taka við upphæðinni eftir lok líðunnarmánu., og verður kvittun pessi, til pess að hún sje gild, að bera með sjer greiðsludag og vera undirrituð af fjelldrófi félagsins eða umboðsmanni þeim, er í hlut a.

LIFFÖRSÄKRINGS-AKTIEBOLAGET THULE

Frá T. a. br Carl D. Tulinius & Co.

Að iðgjald þetta sje greitt 11. JUN. 1964 19 voltar.

S. J. Bjarnason
Gjaldkort. 2188. 33. 4. (5)

Höfu, 18. maí 1934.

Skrifa 14. júní

Kær bróðir.

Beðtu pakkis fyrir bréf þitt, sem
eg fekk í gormorgun. Eg mun athuga
þetta með bortit og skrifa náðara (eða
e.t.v. senda þat) með næstu skipspost.

Hér er allt: besta lagi hjá okkur,
eins og vant hr. Förum að fortfalla-
launum ís þennum 4. eða 5. júní og
komum aftur um 1. júlí. Verðum í
Sínum arði stað Haralds Þorlakssonar,
Villa „Lyng holt“, Ordrup Strand pr.
Faarevegla. Bréf er samt óhætt að senda
í nægilega utan á skrift, posturinn mun
koma þeim á leiðis.

Þú hefir e.t.v. gaman að að
heyrja af eintýrum síldar- erindreka
magnusar Guðmundssona, Gunnlaugi
Jónassyni. Eg hefi fengit sögu hans í
trínaði, og hefir þú því gát á, hve mikil
af henni þú hefur „farar lengra“. Eins og

pá veist varð Magnús Guðmundsson ísl.
sendisveitina hér at greifa götu þessa
manns, en lít þess jafnframt getið, at
hann hefði þegar fengit greiddan ferða-
styrk sinn. Sendisveitin skrifast síðan
ræðismönnum í Hamborg og Danzig
og sendisveitini í Berlin um at hann
vara í vindum stjórnarinnar og varð
þá at vera honum lyálplegis. Síðan
fór erindrekinn til Hamborgar, en ekki-
hafti hann verit þar margar nötur,
en hann fór á fund ræðismannsins
og lögð at honum, at ferðastyrkun
sinn hlyti at hafa misfarið, og
sinn um 7-800 mörk. Svo há-
vart fjárhæðin at vera, til þess at
hann gæti komin til Stettini og Danzig
í vindum stjórnarinnar. En ræðis-
maturinn skrifast Jóni Krabbe um
fjárlátt sín og ferk þá um hel-
at vita, at erindrekinn hefði fengit
hveru eyri, sem hann átti heimtingu
á, en Jón varð nú at skrifa til
Danzig og Berlínas, og segja þeim,

2/ at hafi bannat veri at lana pessum höftingja, er hann hafði mælt með svo fagurlega fáum dögum átus, nokkuð um eypu. pessar að varanis, sem at visu voru sjálfsogtar, reyndust þó óþarfat að því leyti, at' Guumlauður hafði aldrei gert vart vid sig hja ræðismanninum i Danzig - og hefis semilega aldrei komist til pess af sild at skoda þar? -), án pess at hann gerði til rannis til at slá sendisveitina. - En nið vikur sögumist aftur til Hamborgar. Eg hygg at G. hafi fljötlega smíðið sér til ~~sendisse~~ ræðismannsins oftus ~~sax~~ i peningaleit, en ekki orðið ágengt. Doginn sem Godafoss (?) fór frá Hamborg kauðum um á ný og vildi fá farars- eypu. Sínum með þeim þá til sendisveitas- imas og neitdu síðan að hennar væti at fá hennum fè, en réðu hanum til að komast sunn skjótast um borg: godafoss, sunn þá var rétt á förum

og borga fargjaldet er heins koem. Fróttir
þ. þetta mitur og vildi a.m.k. fá peninga
til at leysa ut farangus sinn, en þis
var neitast, og með fram sakir þess,
at ekki heft verið tími til at
sækja dótum, ef hann ætti at ná
skipinu. Sansaðist hann þá loks á
at fara, og gat þá slegið sér 4 mörk
fyrir bífreit, sem ~~sæt~~ visikonsúllinn
þantadi handa honum. Fór G. nið
burðu, en visikonsúllinn vildi sjá, ^{skömmu}
hvad aðt hann heldi og fór ~~þann~~
~~að~~ á eftir honum ut í götuna. Kau
þi i ljós, at hann hafði alls ekki
farit upp í bítreiðina, en gengið
burðu. Elti visik. hann nið í bílum
og náði honum fljótlaga og spurð;
hvergi þetta gegndi, at slá peninga
fyrir bíl og nota hann svo ókki.
Hun var fyrir myg, at hann heft
ættat at ná dótum með sér, en er
honum hafði aftur verit bent sí, at
enginn tími væri til þess, fór hann
upp í bílum og ók áleidis at skip-
inn. Þóttust þeir nið vel lausir vit-
inn.

3/ hann í ~~H~~ Hamborg, en daginn eftir fréttu þeir, at hann hefði alls ekki farit!

Skrifast ~~sætis~~ maturinn nið f. K. aftur og
bat hann röða, hvat gra skyldi um
mannum, ef hann sýndi sig aftas. Ær
ekki um nema tveimt at velyja, at
senda hann heim á opinberan kostu-
at eða bítu þess, at þyckja lögðreglan
hjólf hann og sendi hann til Íslands.)
Síðari kosturinn hefði at mörghn leytt verit
maklegastur, en þykki vist varla semilegt,
at opinberir erindrekar endi þannig sines
utaf farit. Því var ~~sætis~~ i Hamborg falef
at fá Guumlungi mida til Kaupmanna-
hafnar og eitt hvat af þurru braut í
nesti, ef hann kæmi aftur, ~~þá~~ su
sv. fejött, at hann gæti náð Gullfossi
heim. Tryggvi Sverubj. hefis eg tengid
fyrri skípunum um at utvega honum
húsaskjöl og brautbita, ef hann lötur
sjá sig á sendisveitinni og Eimskipafé.
Hefis verit bedið fyrir hann heim á
2. fararfinni og er jáfríframt lagt báru
vit, at honum sé veitt áfengi á líd-
ridja möguleikum, at Björn Gislason sendi
munn fararum, þarf varla at röða.

imi. En ekki hefi eg um þa frétt
enupá, hvort hann mun fara heið
með Gullfossi.

M.G. mun vœntanlega hafa
hafa matlagun sóma af þessarri. Sendi
fyrir Guumlungs. Nættirlega verður reynt
at Klóra í bokkam met því at segja,
at hann hafi „þratt fyrir allt“ rækt
vindi sitt sömulega. En þótt þú séjir
nummeli í þó átt frá rætisum í Hamb.
vara eg þig vit at taka þau of hætitlega,
því at þau munu vera hálf - „pöntus“
og andvitað er hann fír at lofa G.
at líkveju leytti, er hann hefir látt
slá sig svo hrapsarlega. - (ritaulega verður
n'kis sjóður at endurgreifa lánit, og út
á framkam rætisum. Ekkert at setja.
Hann getur ekki gert ráð fyrir, at „platten-
slagarár“ si sendis utan á vegum
íslensku n'kisstjórnasinsar).

Sendi blöð med Jónasi. Þó
varssgum stýrjun á Gullfossi. Læt opnūt
bréf til Sveins br. inni. Matið lesa
þarf af Sv. og ekki í boenum.

Bæðum kveðjur frá mið og G.

Pétur.

Skrifa 14. júní

Höfn, 22. maí 1934.

Kær broður.

Slundi þér aftur bref um Ísl. til Sveins með sáma formála sem síðast.

Viltu borga fyrir mig
iðgjald af þeim hluta lífs-
ábyrgðar minna, sem er í ísl.
Könum. Það erða rímor 50kr.
(Hitt borga eg hér). Skráteini Nr. 242618.

EKKI TINI TIL FREKAN SKRIFTA.

Bæði kveður.

þinn broður
Peter

Höfn, 1. júní 1934.

Skrifta 14. -gummi

Kær broður.

Heims fæssar línu

til at segja, at eg
keypti bord handa þér
á 27 krónur og bid
Guðrøður Adolf Agustsson
student at taka þat i
fari sínun heim. Niðan-
lega verður þú at sjá
mín at kemma þér í
land, borga full o. þh.

Borðið mun dálít íð ljósara
en þú náiða ógu, en
þat gerir ekki til, þar
sem platan er spónlögð með
knottspuni. Lappionas
gefur þú ref vell, láttit
gera dekkri heiða.

Hef evgi eum kanið
í frákvænd um senda
bríksalanum 5 pundin,
en ger þat átus en
þa fer í sunnabófum.

Blessatus. Þetta kveður
einnig frá Þ. þinn bróður P.

Sann matur tekur eitt hvar af
blöðum.

Höfn, 7. júlí 1934.

Kær broðir.

Heldur þykja meðilegas koningaféttisnar að heiman, sérstaklega þó að n. nus fimm Hermann skyldi fella Tryggva. Annars höfum seit um eori pengit endanlegar fréttir um íslitir. Hvernig verður annars um stjórnarsmyndun o.s.frv.? Þeir "ræðu" fá varla benda-flokksmenn "nē 'Asgeit með sér til stjórnarsmyndunar, og þá hafa þeir ekki meiri hluta nema í annars deildinni. Og hvejir verða í stjórn? Hermann dómur álaráðherra, svo sem hann sjálfur spáti fórtum? Þess veri semillga óskandi fyrir ykkur. Verður Jónas forsetis ráðherra? Samis hér eru að spá þer, að 'Asgeit munu leiga athvæði sitt fyrir að halda stöðum! Heldur er það þó einstigalegt til að verða tekjur alvarlega. Hefi étt athvæðatölur Sveins

erður; Mogga. Fimmt hann hafa
stætt og miðög vel, eftir því sem atvirk
stóðu til. — Greinas þínas móti Nervi.
ágætar. Hefi ekki sít fyrstu ritnumit hans,
en svörin ^{mestur} dómalaust lèleg. Annað
hefis ^{mestur} mikill hluti af konsningaskrifinu
ykkas, at vanda, verit næsta búig —
borinn. —

Það má segja um plakks-
braður þína, meit. meitandis, sem
Churchill segði um stjórn Balfours
ender fyrir löngu:

They are a class of right honour-
able gentlemen — all good men,
all honest men — who are ready
to make great sacrifices for their
opinions, but they have no opin-
ions. They are ready to die for the
truth, if they only knew what
truth was. They are weary of
office; they wish anything would
relieve them from its cares; but

2 /

their patriotic duty compels them to remain, although they have no opinions to offer, holding their opinions undecided and unflinching, like George II. at the battle of Dettingen, sans peur et sans avis"

- ófundið og úrrædalansir - er þat ekki rætt út lagt?

Ég sendi þér fáein síðustu blöð med minni vorum Guðrúnar Pálssyni, sem fer heim í fyrra málid. Heldur þykkis òss söðalegar at farinsnar í fjórkalandi, og fjórkur almenninguur er hrekklaus og einfaldur, og teknar sjálfsoagt af heitnum huga þátt í himin síður tillega meyxlun Hitler yfir Kynillu vinas hans, Röhns.

Varla flíra at skrifa at sinni.
Berdu kvedjuð frá mér og Guðruðnu.
Þínus broður P.

Lyngholti vid Sigureyjarfloá
21. júní 1934.

Skrifta N. Jóns 1341.

Kari broðir.

Beitti þakkir fyrir bréf, sem
eg fekk í morgun. Sendi bóka-
verðluninni £ 5. p. 4. p.m. og bad
þá að senda þér kritum breint.
Vona, að þú hafir nú fengit hana.

Nú höfum við hafst vid
hér „i sveitinni“; næri Ísikur,
fjárrí allri menningu og mama-
siðum. Neit ekker, hvað gerist
i um heiminum, nema það eru
berst með „Pólitíkinni“ og „Visti“.
Hafi þú að vonum ekki margt
tíðinda að skoða.

I Alþjóðublaði sá eg, at g.j.
„Sendiherra“ hafði í Hamborg gefit
út ávisum eða ávisanum á ríkis-
sjóf Íslands! Blaðið vistist ekki
en hafa nát í sögum a mei
viðskipti hans við ræðismannum
i Hamborg, en vitanlega kennur
hinn fyrr eða síðar fráum, meira
eða minna lagfört; - eg á bágt
með at Frúa, at þeir geti falit
skandalabum fyrir enduruskot um ar-
mónnum landsreikninga, þátt
hann kanist ekki ít fyrir. Heldur
pi ekki, at þat væri réttara fyrir
flokksþróður þins m.g. at sýna
þat moralsta prek at hata dómum
standa reikningskaps gjörða sínum
fyrir dómstólmum. En vitanlega
er ekki sjálfrus af mikill labbakútur til
þess.

Fyrst minnt er á dómstóla
dettur mið i hug himm marg um fal-

2/ aði „kolludómu.“ Ýer sjanist dómu-
inn ekki illa samum hja Áru-
ljóti greyju og skrif Alþbl. um
drengskapsarheitin og eitum fyrir
quði almáttugum eru dæmalaus
„þer fríði“. En — hafði nokkurst
vitnamus — annat en þat, sem
i Adventista söfnudónum er, s.t.v. —
leyfi til að skoract undan að
vinna eit? Eg er kannste farinn
að rýðja í lögspekiini, en eg
heft, að almennir utan kjóðkirkju-
menn ætti að rétta upp því á
fingur og sveiga við þróunar-
gu. — Annat mál er, að sjálf-
stæðisblöðin hofa, að vanda, hegt
sé óheppilega igaðr varf þeim
máli. Nissulega er ekki hegt að
gera ír ^{þr} þessu stórmál, ~~þot~~ út af
fyrir sér, hvort Hermann hefir

drepit eina atða tvær kollur, þótt
hins vegar mætti nota þat honum
til háðungar. Þat eina, sem kynni
at hjálpa „Sjálfstædismönnum“ í
pesum höfuðmáli er þat, hversu
Klaufa- og Kjánalega Hraðamann
vritist faka dómnum. — Þat
er sérstaklega krafan um, að H.
engi að segja af sér, af því að
hann hefi verit dómfelldur
sinni nér vritist dáktild ~~van~~^{van} vathuga-
verð-fyrir flokksbraður sína.
Betta er þó aldrei nema lööglega-
brot, — álika og síslumáður hefð
verit „ólööglega“ fullur, og hvernig
feri, ef hver síslumáður, sem yrði
samur að slíta, ætti að segja
of sér? — Hænni, brell og vitleysa
þá, berstu knedjus fóður að
og maddómumni. Þium broddi p.

6/10. 34.

Háttíði breit
sem blóf mið
Jónas, Óðrvarssyni 2. Selvín,
skorfa mið
Kvætan P

Gjalddagi iðgjaldsins: 1.12.1934.

Umboð: Island

Iðgjald Kr.: 52.35 Skírteini nr..242618

Frádráttur Kr.: syrir iðgjaldsendurgreiðslu í peningum og ágóða.

Ógreitt Kr.: Ætur P. Benediktsson

Frá framangreindum gjalddegi er fyrir ofannefnda tryggingu
greitt iðgjald fyrir 1/2 ár, og er þetta kvittun syrir því.

ATH. Iðgjaldsendurgreiðsla sú og ágóði, er tryggingu pessari ber, greiðist með ofan tilgreindum frádrætti. Rjettur til iðgjaldsendurgreiðslu og ágóða er samkvæmt ákvæðum tryggingarskilyrðanna, og frádrátturinn er sá peningahlutí sjóði fjalgsins er henni ber samkvæmt reglum staðfestunar af konungi.

Frádrátturinn er gjörður einu sinni á ári að því iðgjaldi sem fellur 1.september eða seinna á tryggingarárinu.

Að þeim tryggingum par sem iðgjaldsendurgreiðslan og ágóðinn að öllu leyti greiðist með því að hækka tryggingarupphæðina, eða par sem hún er lögð við og ávöxtu, kemur pannig enginn frádráttur til greina. Eins er ástatt um þær tryggingar, sem ekki hafa rjett til ágóða.

An leyfis stjórnarinnar má ekki taka við upphæðinni eftir lok líðunarmána, og verður kvittun pessi, til pess að hún sje gild, að bera með sjer greiðsludag og vera undirrituð af fjehirði fjalgsins eða umboðsmanni þeim, er í hlut á.

LIFFÖRSÄKRINGS-AKTIEBOLAGET THULE

Jónn T. Álfss.

pr. Carl D. Linius & Co.

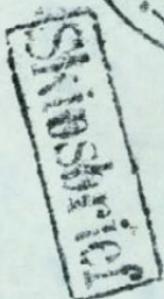
iðgjald þetta sje greitt 14 JAN 1935 vottar: Anna Thorlacius

2188, 33., 4. (5.)
jaldkeri.

København. Christiansborg Slot.

260

Herrn professor
Bjarni Benediktsson

Langavegi 181
Reykjavík

J. Chr. Olsens Kunstforlag, Encret Nr. 269.

Höfn 18. 1. '39.

Sendi fáein blóð
með Gullfossi. Þit
þínars, 2. stýri man
þvír þau. Bertha Kortting
P.

Höfn 25. ágúst 1934.

Kerbróðr.

Höfum berið gBS fyrir
Bollapör til k. systur og blót
til þín. Hanzkar i bladaborglum
til mömuru. Þri borgar fyrir
mið fall up bollumur ef þarf.

Bæðir kveðju

P.

Höfu, 13. júlí 1934

Kari bröður.

Bit Jónas Böttvar.

Sau stípmann fyrre
blóð og tvö hefti af
Munch-Bæserum. Fari ek
Kamuske líðum at fá þau
áta, en þau kastuðu að ferið
þó aðra, svo at þau sakar ekki.

Skrifstofu mér, hvort eg hefi
sent þér af þessari bók M.-P.
svo at eg viti, at hversu er
á að leita til vísðökunar

Kveðjan

P.

Höfn. 20. 10. 1934.

Kari bróðir.

Ergjum tími at skrifa.

Sendi blöð með Sig. Jónassyni.
þar innan í er blaðabögull
sem eg loppti Haraldi Sigurðs-
syni at koma til jóns bróður
hans. Þit pig vinsam. Kana
honum.

Sé ekki betur en ískurður
j. Bald hafi verit óháðvæni legur
og sé rættur í atalatínum.

Kveðim þ.

þessar eru myndar
málfjöldar með f.

Höfu, 21. sept. 1934.
Fredericiagade 31, 4.

Kari bróttir,

það er nú orðit bíssvalaungt
síðan eg hefi sent þér ærlegt bref,
og rannar ekki mikil skemma, eft-
an eg hefi fengið persónilt bref frá
þér. Núna, at þú hafit fengið blata-
rust, sem eg hefi verit at senda
og eins bök eftir Knitterboekes: „Will
War come in Europe?“ Eg hafði lokit
vit lestus hennar kveldit áður en
morg Dollfuss fréttist hingat. Náttúr-
lega er bladameinukusnið á bökkini,
en hinum er samt tölverið góð, —
og „arkívolið“. Eg er nú óf loksins at

lita fyrir þá hugsjón eina að samma
hit fornkuðna, lengi getur vort ver-
at). - Mogga sé eg ekki nema ör-
sjaldan, ef eg kem á „himnaróki“
éða í „kirkjuna“, þar sem hann
liggur fram mi, og eitt hvarð krafð,
sem stundum er á skrifstofunni.
Heldur þú ekki að viðnandi vegur
veri að fá Ó. og G. til að halda
blöðum, sem verðr að sjá (^{það frábækr.}
Sípb.- og Vísí-) saman og að fá
broður minn kostudut sendingun a
til mínn? ~~Eft~~ þú éða foreldrar okkar
fá tímaritarsel, sem sít kemur,
og nokkuðum tímu er í þeim læs-
leg grinn, væri eiginlega gott að
fá að sjá þau (Skíoni og Andvara
fá eg, og er eitt eintak ærit vág).

Hvernig er met tiljórmála-
á form? Eru ekki flokksbraður þínir
dantir ír öllum ætum? Eru ekki
útsendingar á heilum fórum af „heldri
mönnum“ ír Heimdalí og Vesti á bæjar-
rostnæð, - ásamt því að skapa þessum
vönum litt þörf um bætti - heldur
vorhugaverður? (Stóða Gunnars Bene-
diktssonar er Kamiske ekki óþörf, en
er van um að hann geri nokkurt
gagn í henni?). Þá erिð að gera
ræðstafanir til þess, að Magnúsi
Guttmundssyni verði aldrei frámas
hleypt upp á yfirborðið? Þó a
hafið þit hugsað ykkur, að líta,
þar til Skagfirðingar fella hann?
Bara að flokkurinn verði gjörðau-
lega ítdantur síðus. -

Hissa, að þí skuli láta dónana fylla þér
í útværssíð, en samt hamingjuðsk með veglyðum:
Bæði kveður fó með og f. P.

hljótaðt skípun þóttu um at læra „Die Englische Kriese“ eftir André Siegfried. Hún er náttúrlega at mörgu leytti verkileg, mejöý verkileg, en ekki er eg nú viss um at laiglaunakennings hans og kennings um skatsemi „trygginga“ kerfisins enska sè réttas, nema at lítlu leytti. Eg er rétt at ljúka við bókina og sendi þeim hana síðan vit tækifæri. — Annars les eg at alllega um þeingu (til þess at fækja þó, ef keit ~~er~~ einverntíma á vegi mínum!).

Eg hefi fífóluðga lífis fylgst með sjórnáðum heima um hrit. Fæ ekki nema Alpbbl. og Vísi (sem er gjörsamlega einskrivist til at fylgjast með og virðist